

риаз Кантауласа чи плакалз и вжздышалз заради забавленіето Александрово. Като го видѣлз, затекалсе цѣлсвалз го, и мѸ рекжалз : Господине Антиохе, защо се забави и ме уплаши, понеже сѣкахз чи се изгбви; Отз истина днесъ видѣхз чествѣта Александрова, гдѣто излѣзе здравъ изз пещерата. Молимъ ти са кажими какво видѣ вжтре, за да прикажовамъ и азъ по-свѣтжтз. Александръ мѸ приказалз подобно колкото ракоты видѣлз и чѣлз : и зачудилсе Кантауласъ като чѣлз. Вж пжтьжтз Александръ като глѣдалъ овоціята по-горыте, гдѣто преминѣвали, уплашилсе. Маслыныте были едри като кѣтри, орехите като дыны, крѣшыте като тыквы голѣмы, подобно и яблжките, и илемоните като крины. Най послѣ отишли и на царството Кандакино, коѣто като се наѣчила защо сынко ѱ е живъ, и ишомъ, зарадовалсе много, защото была чѣла чи се изгбвилъ отз Александра, и имала голѣма скрѣжъ заради смъртѣта мѸ. защото го скычала много. Отишла прочее поскоро, и ги посрѣшнала далеко.

КАНДАКИ ПОСРѢЩА АЛЕКСАНДРА.

Кантауласъ като видѣлз майкаси, отсѣдналз отз коньжтз, и фаналз Александра за ржката, и рекжалз : Мале, земи крата ми Антиоха Войводата Александрова : Перво поздрави него и послѣ мене. Тѣх цѣлсвала и двамата, и се зарадовала радостъ голѣма. Закачила да пыта Кантауласа какво е пострадалъ : а той ѱ рекжалз : Тоѿ Войвода Александровъ ми харижа животжтз, и колкото злины ми се сѣчыха. сич-